

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Negociatores è templo ejicit. 40

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Innocentiam puerorum opponens,
 In honore suo benevolentiam magis,
 Quam reverentiam aucupatus,
 Quo frater agnosceretur,
 Davidis dici filius, quam Dei maluit.
 Ab iisdem arboribus Crucem expectans,
 A quibus ramos habuisset,
 Condonavit hominibus,
 Quod se solis colerent frondibus.

ELOGIUM XL.
NEGOTIATORES E TEMPLO
EJICIT.

Matth. 21. Marc. 11. Luc. 19.

Ingressus Hierosolymam Christus
 Cujus adiret diversorium ante, quam patris?
 Non hanc traxerat urbanitatem è cœlo,
 Ut Deo debita officia posthaberet humanis.
 Expiatio urbis sacrilegæ, quam intendebat.
 Inchoari nisi à templo non debuit,
 Unde & auctoritas vitiis,
 Et origo solet esse virtutibus.
 Non ea frons homini Deo,
 Ut in aliena posset domo corrigere,
 Quod necdum emendasset in sua
 Populi nequitix obstetrix avaritia Sacerdotum,
 Quam qui ante omnia non everteret,
 Mala in ramis rescinderet, in radice lactaret.
 Abominationem in loco sancto ne is quidè tolerat,
 Cui ipsamet tolerantia natura est,
 Cæterorum criminum Judex,
 Hujus etiam licetorem agit.
 Armat flagellis assuetam beneficiis manum,
 Et indignatus ibi attolli rerum pretia,
 Ubi à se omnia gratis dantur,
 Ulciscitur liberalitatis injuriã severitatis exemplo.
 Atqui nisi ferremus ipsi nobiscum,
 Non haberet Deus unde nos puniat.

Nostris *Isaias.*

Christi vel in triumpho summa modestia.

Osanna filio David.

Cruce ex olea & palma secundum multos. Vide Gretserum de Cruce.

Fructus enim Deo vix ullos dant.

Statim ac ingressus est Hierosolymam venit in templum.

Ita Chrysost. apud Sã in hunc locum.

Bonum & malum populorum, à bonis vel malis Sacerdotibus. Unde de hoc eos sæpè arguit Christus.

Alludit ad illud, cum videritis abominationem stantem in loco sancto.

Fecit quasi flagellum de funiculis.

Funiculi hi ligandi mercibus suis allata à mercatoribus.

Rades eos in novacula conducta, aïs

*Perpenditur illud
quod ait Evangelista:
fecit quasi flagel-
lum, &c.*

*Nos enim, quacumque
nos vexant, etiam si
nobis utilia sint, odi-
mus,
Mensas nummula-
riorum evertit.*

*Instabat enim tem-
pus passionis, quo
transiturus erat de
hoc mundo ad Pa-
trem.*

*Oves & boves in
templo ad usum
sacrificii.
Soli enim divites hu-
jusmodi victimas
pretiosas offerre
poterant.*

*Vos autem fecistis
illam speluncam
latronum,*

*Vocat hoc Marty-
rium avaritia, quia
propter illam flagella
illa tolerabant.
Flagellorum cause
peccata, quia quia
non fugiebant eos
jam secundo pellebat,*

Nostris ipsi flagellamur inventis,
Et quos funiculos patimur,
Ipsimet nobis in libertatis damna texuimus,
Tam benevoli tamen Parentis à dextera,
Venite filius quidpiam finistrum non potest.
Beneficia sunt ea ipsa,
Quæ nos æstimatores pessimi appellamus flagella,
Horruit Veritas odiosam iis vocem affigere;
Adulata duntaxat aliquantulum errori nostro,
Mitigato nomine, quasi flagella vocavit.
Qui Sacerdotium jam nollet esse quæsturam,
Menses, in quibus Hirudines Pauperum,
Æternum agerent in assiduo lucto convivium,
Providus magis, quam iratus evertit.
Domui suæ disponens mox abiturus,
Illius probat vere se Dominum,
Cujus eum Invidi vulgaverant everforem.
Fugat inde oves, & Boves
Qui sacrificium concepisset Augustius.
Nauseat victimas saginatas Plebis eruore;
Miaus divites videri jam non vult minus pios
Certus ibi ut plurimum magis abundare virtutes,
Ubi minus pecuniæ.
Non suffert latrocinium securum in Templo,
Quod cum periculo exercetur in sylvis;
Nec celebrari coram se alias,
Quam Sanctarum cogitationum
Nundinas pati potest,
Martyrium avaritiæ taciti tolerant,
Quos acius conscientia, quam Christus flagellat,
Indigna venia, qui fugiant redituri,
Quoeunque digni supplicio,
Qui flagellis terga subtrahant, & non causas.

ELOGIUM XLI.
IN BETHANIÆ COENA UN-
GUENTIS PERFUNDITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Ioan. 12.

Miseri-